

A nők és a vallás.

(Az Ujság.)

Ezen cím alatt jelent meg e hó 21-én Az *Ujság* női mellékletén egy érdekes cikk, mely a többek között azt fejtegette, hogy vajjon a nőemancipáció — mely felvilágosodottsággal és a tudományok ismeretével jár — nem fogja-e a női nemet a vallástól elidegeníteni, s a vallásnak a tudománnyal való ezen *felcserélése* nem fog-e a nőnek, s a nő által a társadalomnak nagy kárára szolgálni?

Miután a cikk írója azt a nézetét fejt ki, hogy érdemes volna e kérdéssel mindnyájunknak foglalkozni, bátor vagyok röviden néhány észrevétellel felelni.

Ha a vallás fogalma ma még mindig azon az alacsony színvonalon állna, hogy az embereknek választaniok kellene felvilágosodott tudományosság, vagy vakon hívó vallásosság között, akkor lehetne csak szó arról, hogy mi jobb az asszonynak: a hit-e, vagy a tudás? De miután — hála Istennek — ma már nemcsak a szabadelvű egyházak, de az egész egyetemes vallásosság a felvilágosodott, tudományokkal harmonizáló hitet kezdi terjesztetni, s ennél fogva a vallás

eszméjét egy magasabb piedesztálra helyezi, — a hitet nemcsak az asszonyok és a gyengébb elméjűek számára predesztinálja, hanem az egész haladó és tudományokkal foglalkozó emberiség boldogulására tervezi.

Ma már maguk az egyházak kiváló emberei, magának a vallásnak felvilágosodott értelemben való magyarázatával civilizálják az asszonyokat, mintegy előkészítésül a szebb és szabadabb korszakra! Akár a protestantizmust, akár a katolicizmust, vagy judaizmust tekintünk, mindenütt az idők jelét mutató liberális, dogmákon felülemelkedő oktatást tapasztalhatjuk, mely gyönyörű harmóniát képez a legmagasabb tudományos alappal.

Egyáltalában, ha a nő és anya által a társadalomra és ezen keresztül a nemzet boldogulására gondolunk, már lehetetlen csak egy percig is a vakbuzgóságot, a gondolkodás nélküli együgyű hitet, a felvilágosodottság és tudományos haladás fölé helyezni! Mert jól tudjuk, hogy a nemzet igazi, erkölcsi magaslaton álló nagyságát csak a tisztán és értelmesen látó anyák logikus nevelési rendszere fogja megteremteni. Ezt a szükséges tisztán látást, objektív ítélőképességet pedig nem a „nőies“ tea-jourok rendezése, nem a divatkelmékben való jártasság fogja az asszonyok számára meghozni, hanem a szociális érzést fejlesztő nőemancipáció, valamint a felvilágosodott vallásosság.

Prohászka Ottokár püspök egyik vallásbölcészeti előadásában gyönyörűen fejtegette, hogy Jézusnak azon kívánsága, miszerint az emberek legyenek mindig a „gyermek“-hez hasonlók, nem azt jelenti hogy az együgyűséget, tudatlanságot, babonával telt szűk látkört ápolják magukban, hanem hogy *fejlődőképesek, tudományokban és értelemben növekedők*, az új és nemes eszméket folyton befogadó, *fiatalosan törekvő* egyéniségek legyenek. Hogy valamint a gyermekkor nem bevégezett

és megállapodott kor, ugyanugy az érett emberkor se a *készenlélet* jelentse.

Én ugy érzem, hogy e fenségesen szép biblia-magyarázat, — mely sok száraz tudománynál jobban emeli és műveli a lelket — a legjobban megadja erre a most tárgyalt kérdésre is a választ. A nők is az emberiséghez tartozván, ne legyen az ő nőiességük, gyengédségük „gyermekdedségük“ sem az együgyü tudatlanság és bornirtság szégyenletes jelképe — hanem a nagy eszmékért küzdő, nagy kötelességeket érző örök fejlődés, örök emberiség szimbóluma.

